

KVANTOVÁ FYZIKA POUŽITÍ PŘI LÉČBĚ DĚTÍ

Klasická medicína sice zažívá neuvěřitelný rozmach metod a je velmi účinná v takzvané akutní medicíně, v léčbě chronických nemocí je ale podle pediatričky PAVLY KOŽELUHOVÉ situace až tristní. Není mnoho léčebných možností, a pokud ano, léky mají mnoho nežádoucích účinků a pacienty poškozují.

Máte za sebou třicet let praxe. Jak dlouhou dobu pracujete s komplementární medicínou?

Téměř osmadvacet roků. Po škole to šlo rychle. Jsem akční a hyperaktivní, a když jsem nastoupila na dětskou kliniku, měla jsem pocit, že každému pomůžu hned a nemožné zvládnou do tří dnů. Jak naivní. Rychle jsem pochopila, že to, co vím, je žalostně málo. Zjistila jsem, že nám uniká příčina a vlastně nemáme moc možností, jak lidi léčit. Někteří kolegové šli po takovém procitnutí raději do farmaceutických firem, jiní se se situací srovnali a řekli si, že aspoň malinko přispějí svou troškou do mlýna. Pak bylo nás pár bláznů, kteří se medicínu snažili pojmout jinak a pomoci lidem jinými než jen klasickými metodami. Někteří z kolegů měli ze začátku pocit, že jim chci pacienty brát. Dnes je jiná doba, děti má každý pediatr dost. Já si děti vezmu do naší „alternativní“ ordinace, na biorezonanci, kde je dáme dohromady, a pak dál chodí ke svému lékaři – jen méně, protože jsou zdravé a i jejich matky si s problémy dokážou líp poradit. A o to jde. Nemocné dítě nejvíc potřebuje matku, která je „pevná v kramflecích“. Když je mu špatně, potřebuje se o ni opřít, a v okamžiku, kdy má místo matky vedle sebe klepající se nešťastnici, řekne si, že když se maminka tak bojí, je to s ním asi opravdu špatné, a roztočí se začarovaný kruh.

Co konkrétně používáte z komplementární medicíny nejvíc?

Biorezonanci. Každého vyšetříme, uděláme anamnézu, ošetříme, co je potřeba, a na konci vytestujeme léky na doma – homeopatika, fytoterapii, Bachovy mořské, havajské nebo jiné esence, potravní doplňky, fyziologickou regulační medicínu. Když mám pocit, že je víc potřeba zapracovat na psychice, posílám klienty ke kolegům. Kooperace ale funguje i z druhé strany, někteří plzeňští psychiatři nám teď posílají pacienty například s poruchami autistického spektra.

I tyhle zdravotní potíže se dají vyřešit rezonanční terapií?

Z autistického dítěte nikdy neautistické neuděláte a kdo říká, že ano, lže. Jde hlavně o to, aby takový člověk byl použitelný pro běžný život a mohl v něm fungovat. Asperger, tedy lehčí forma poruchy autistického spektra, bude vždycky asperger. Ale podívejte se třeba na Alberta Einsteina, to je diagnóza jako vyšitá. Společenské vztahy měl na bodu nula, protože sociální vazby nechápal, ale vymyslel teorii relativity.

Jak dlouho u vás trvá zdravotní ošetření?

Z klasické ordinace jste za pět minut venku, tady za hodinu a půl až dvě. Dřív mi v pediatrické ordinaci denně prošlo rukama padesát lidí a já dodnes nechápu, jak jsem to mohla zvládnout. Nyní v té naší „alternativní“ se za jeden den vystřídá osm až dvanáct lidí. Na druhé straně se díky dostatku času můžeme lépe poznat.

MUDr. Pavla Koželuhová

Praktická lékařka pro děti a dorost, promovala v roce 1992. Pracovala jako sekundární lékařka na Dětské klinice FN v Plzni, v nemocnici v Kraslicích, na Poliklinice Slovany v Plzni jako praktická lékařka pro děti a dorost, od roku 1997 provozuje soukromou praxi. V roce 2013 založila v Plzni Centrum celostní péče Fontána, kde se provozuje celostní a psychosomatická medicína, homeopatie a biorezonance. S biorezonanční bicom terapií pracuje již patnáct let a je také její lektorkou. Pravidelně se účastní kongresů a seminářů věnovaných pediatrii a příbuzným oborům.

Za ty dvě hodiny, které s každým strávím, už se dá leccos probrat. Většina potíží začíná v hlavě a bicom má i nejrůznější psychické programy, které jim umějí pomoci.

Jedná se tedy o takové sezení s psycho-terapií.

V podstatě ano. Řekněme, že v psychoterapii jsem poloprofesionál, mám za sebou několik výcviků. Vždycky jsem tíhla spíš k psychosomatice a psychickým nadstavbám. Pokud třeba někdo přijde s akutní infekční mononukleózou, soustředíme se samozřejmě jen na ni. I tak je ale dobré se člověka zeptat, co se mu to děje. Infekční mononukleóza totiž napadá játra a krk, z hlediska tradiční čínské medicíny jde tedy o zlobu a neschopnost něco říct. Na koho nebo na co se dotýčný zlobil tak, že mu to oslabilo organismus natolik, že virus zareagoval a tělo vytvořilo akutní infekční chorobu? Ne každý totiž takto onemocní.

Zajímalo by mě, jak se na otázky typu „Na koho se tak zlobíš?“ tváří rodiče?

Někteří nejsou zrovna nadšení. Pokud jsou ale pacienti teenageři, na soukromější záležitosti posíláme rodiče ven. Když si dítě řeší něco mezi sebou a matkou nebo otcem, který sedí vedle něj, většinou mlčí, protože už „se naučilo“. Třileté ještě řekne všechno naplno, starší už ne.

Nebylo by tedy lepší spíš léčit rodiče?

Však to taky dělám. Neberu si moc servítky, klidně jim řeknu, že dítě je nemocné z nich. Stačí ale problém vysvětlit, není třeba nikoho vinit. Zamyslet se například nad tím, proč je matka úzkostná, kde se úzkost vzala a odkud pramení, protože pak se s tím dá něco dělat a dotyčná žena může být dítěti lepší maminkou. Já bych vlastně ani neřekla, že lidi léčíme. Spíš je doprovázíme. Ukážeme jim jinou cestu a je na nich, jestli po ní půjdou, nebo ne. Musela jsem se naučit, že právě tohle je jen jejich věc. ●

PO OČKOVÁNÍ MÁLEM NA PSYCHIATRII Příběh z praxe MUDr. Pavly Koželuhové

„Úplně zdravá sedmiletá holčička začala být dva dny po očkování proti meningokokům unavená, trpěla nechutenstvím, a navíc ji plosky nohou a dlaně pálily tak, že skoro nemohla chodit ani spát.

Ušnula, jen když měla ruce a nohy v lavoru s ledovou vodou. Obvodní lékařka poslala dívku na ortopedii. Ortoped si dal s dítětem práci, vyšetřil, co mohl, ale na nic nepřišel. Potíže přetrvávaly, holčička skončila na neurologické klinice, kde si poležela tři dny. Ani tehdy se nic nenašlo. Až když bylo vysloveno podezření, že by mohlo jít o nežádoucí účinky vakcinace, pustili ji domů.

Nicméně potíže trvaly dál, holčička nespala, naříkala, plakala. Skončila na dětské klinice. Protože měla při příjmu vysoký tlak, zaměřili se lékaři i na něj. Dali si s holčičkou velkou práci, a opět na nic nepřišli. Vysoký tlak zareagoval asi až na čtvrtá antihypertenziva, léky snižující tlak. Z mého pohledu měla vysoký tlak proto, že byla z celé situace vystresovaná. Taky byla na klinice celý první týden sama, bez maminky.

Potíže neustupovaly a dítěti se neulevovalo, a tak lékaři kontaktovali vakcinologické centrum. Tam řekli, že se s ničím podobným nikdy nesetkali, tudíž je nepravděpodobné, že by taková reakce nastala, takže po očkování to patrně nebude. Nakonec, po dvaadvaceti neúspěšných dnech na klinice, začali holčičku navštěvovat psychiatři. Bohužel ale za ní přišel každý den jiný, což dívku vystresovalo ještě víc. Výsledek? Byla jí diagnostikována akutní psychotická reakce a doporučeno přeložení na psychiatrickou kliniku. Tohle už maminka nevydýchala, podepsala revers a vzala ji domů,“ vypráví Pavla Koželuhová.

Dvacet minut na zázrak

Ke mně dívku poslala její pediatrička. Měla pocit, že potíže opravdu souvisejí s očkováním, a slyšela, že Bicom podobné problémy zvládá. Na Bicomu máme na tři měsíce dopředu úplně plno, nicméně jedna pacientka právě zrušila termín, a tak jsme na dívku měli čas hned druhý den.

Přišel malý uzlíček neštěstí, který se bál, co zase bude, který další doktor si na ní smlsne. Otestovaly jsme tedy holčičku a posadili ji na Bicom. Prošla detoxikačními programy, posílili jsme její energii a vyvedli jsme očkování. Už po prvních dvaceti minutách hlásila, že nohy přestaly bolet a páli už jen ruce. Domů dostala detoxikační byliny, homeopatika a čip s nahranou terapií, který jsme jí přilepili na tělo. Po druhé návštěvě potíže zmizely, ale energetika stále ještě nebyla v pořádku. Byly nutné ještě dvě další harmonizační terapie, než se všechno srovnalo.

S holčičkou jsem se setkala ještě rok poté, chtěla jsem vědět, jak se jí daří. Byla naprosto v pořádku, i bez vysokého tlaku. Zde vakcína změnila imunitní reakci organismu, dalším faktorem byl stres a množství nejrůznějších vyšetření a léčení – než přišla na terapii biorezonancí, dostala čtyřadvacet různých léků.